

Mc 1,29-39

²⁹ Khi ấy, vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo. ³⁰ Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người về tình trạng của bà. ³¹ Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy ; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

³² Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. ³³ Cả thành xúm lại trước cửa. ³⁴ Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

³⁵ Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó. ³⁶ Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm kiếm. ³⁷ Khi gặp Người, các ông thưa : “Mọi người đang tìm Thầy !” ³⁸ Người bảo các ông : “Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng mạc chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó.” ³⁹ Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

KHÔNG VƯƠNG VẤN

“Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng mạc chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó.” (Mc 1,38)

Suy niệm: Tin Mừng hôm nay cho chúng ta thấy lịch làm việc dày đặc, không ngừng nghỉ của Chúa Giê-su. Vừa ra khỏi hội đường – chắc hẳn Ngài vừa giảng dạy ở đó – Chúa Giê-su đã đến nhà mẹ vợ ông Phê-rô và chữa bà khỏi cơn sốt. Buổi chiều, “*khi mặt trời đã lặn*” dân chúng vẫn còn xúm đen xúm đỏ trước cửa nhà, để xin được chữa lành, và vì tò mò cũng có. Chúa lại chữa lành và trừ quỷ cho họ. Nhưng đâu có bận bịu và được quần chúng hâm mộ như thế, Thầy Giê-su để mình vương vấn vì sự thành công và nổi tiếng hay nhân cơ hội đó để ‘đánh bóng tên tuổi’ để rồi sao nhãng sứ mạng chính yếu của Ngài. Đó là kết hiệp thân thiết với Chúa Cha bằng cách “*từ sáng sớm đã ra nơi thanh vắng cầu nguyện*”, và dứt áo ra đi trước sự chèo kéo của dân chúng để tiếp tục sứ mạng rao giảng Tin Mừng Nước Trời “*vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó.*”

Mời Bạn: Bạn có bao giờ bị kìm chân bởi những thành công của chính mình chưa? Có khi nào bạn lao vào mọi công việc tất bật để rồi bạn đánh mất sự quân bình nội tâm, một mặt không còn dành thời gian để hồi tâm cầu nguyện, kết hiệp với Chúa, mặt khác sinh lòng tự mãn trước những lời khen lao, và trở nên vô cảm nghiệt ngã với tha nhân?

Sống Lời Chúa: Noi gương Chúa Giê-su trung thành với việc cầu nguyện mỗi ngày dù bạn bận rộn thế nào đi nữa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa là mẫu mực của phục vụ và cầu nguyện. Xin cho chúng con noi gương Chúa để tất cả những gì chúng con làm là đều nhờ ơn Chúa ban chứ không phải do sức của con. Amen.*